

Појмеди

Бр. 62 јануар/февруар 2011.

Први НОВОГОДИШЊИ ИНКЛУЗИВНИ БАЗАР
стр. 3

У сусрет Новој години
стр. 4,5

ШАМПИОНАТ НА НОВОМ ЗЕЛАНДУ

**Из авиона улетео у брак
венчање Николине и Драже**

стр. 11-13

Билтен

Дома за одрасла инвалидна лица

Пошледи

ЖИРО-РАЧУН: 840-676661-64

(са назнаком за БИЛТЕН)

Управа за јавна плаћања при
Министарству финансија

Адреса: Аутопут 18; Земун, тел.319-32-42

За издавача: Утјеха Шћекић

Главни и одговорни уредник:

Лектор: Ивана Зубер

Технички уредник: Љубица Музички

Маркетинг: Жељко Димитријевић

Редакција:

Душан Ђуровић, Ђурђица Лазић, Момчило
Ружичић, Саша Поповић, Тања Војводић,
Александар Бојчевић, Зорица Филиповић,
Бранко Милинковић.

Спољни сарадници:

Прим. др Богданка Чабак

е-маил:

usd_zemun@yahoo.com

dominv@sezampro.yu

ШТАМПА

„Пекограф”

ул. Војни пут 258 б, Земун

тел. 314-91-66

Тираж 300

ЛИЧНА КАРТА ДОМА

Дом за одрасла инвалидна лица је установе социјалне заштите, намењена за трајни смештај одраслих (20-55 година), телесно инвалидних лица. У Дому је смештено 80 особа, са дијагнозама мишићне дистрофије, церебралне парализе, мултипле склерозе, квадриплегије, параплегије и сл.

Дом је смештен у близини К.Б.Ц. Бежанијска Коса, на периферији града Земунa.

Адреса: Аутопут број 18, Земун

Телефони:

Удружење станара Дома Тел/Факс 011/26-07-336

www.usd.org.rs

Социјални радник, психолог, дефектолог
Тел. 011/26-07-335

Рачуноводство Тел. 011/26-07-337

Доктор и амбуланта Тел. 011/26-07-338

ГЕСТ ВРЕДАН ПАЖЊЕ

ОНО МАЛО ШТО НАС ЧИНИ СРЕЋНИМ

Сада већ трдиционално, четврти пут заредом, у гостима су нам били наши мали другари из ОШ "Светозар Милетић" - Земун, заједно са својим учитељима и наставницима.

Ови дивни малишани, извели су прелеп културно уменички програм који је обухватао неколико рецитација, пар музичких нумера на виолини и гитари, као и један прелепи скеч.

Наши другари су за послужење станарима донели разне слане и слатке ђаконије које смо у сласт дегустирали, дружећи се и ћаскајући са овим дивним девојчицама и дечацима

Као шлаг на торту, са собом су на паноу формата А-0 донели 20-ак исцртаних малих ручица са именима ученика одељења II-4, који су нам пожелели срећне и успешне наступајуће празнике.

Ми смо једно пресрећно Удружење јер поред великог броја другара, пријатеља и сарадника, имамо за пријатеље и ову популацију.

Дечице хвала вам од срца !!!

Жељко Димитријевић

Х.АРТЕФАКТ 1

ПРВИ НОВОГОДИШЊИ ИНКЛУЗИВНИ БАЗАР

Пред сам крај прошле године Друштво Смартие и Галерија Алт организовали су продајну изложбу рукотворина, која је за циљ имала афирмацију креативности и економско оснаживање маргинализованих група.

Ово је била јединствена прилика која је, за разлику од осталих базара овог типа, окупила и особе са инвалидитетом, водећи рачуна о томе да изложбени простор буде доступан корисницима инвалидских колица.

Више од 25 учесника потврђује да креативности не мањка, као на жалост ни статус излагача који је себе пронашао у групи маргинализованих. Међу излагачима су се нашли млади неафирмисани дизајнери, примењени уметници, као и хобисти, и сви они су прошли конкурс који је подразумевао да рукотворине буду уникатне, квалитетне и креативне. Изузетно ми је драго што је било више група излагача особа са инвалидитетом, и који су овом приликом показали своје умеће, могућности и потенцијал.

Једини проблем је посећеност која је била изузетно мала, тако да је ретко ко од излагача имао материјалну сатисфакцију. Излагачима као да то није био једини мотив, јер су за два дана колико је трајала изложба стечени многи контакти, размењена искуства, а било је и међусобне размене рукотворина, за успомену и сећање на овај догађај.

Ако Вам икада затреба посебан поклон за посебно драгу особу, пре ће те је обрадовати уникатним комадом накита, сликом, шалом, шеширом, него нечим што је већ виђено. Умеће одабира поклона представља више од

њега самог. Куповином униката обезбеђујете да поклон буде јединствен и тиме показујете колико Вам особа коју даривате значи. Постоје и рукотворине од рециклираног материјала, чиме показујете свој став о заштити природне средине. Постоје рукотворине настале техникама старих заната, чијом куповином управо штитите те старе занате од изумирања. Све то говори да уникат говори о укусу и ставу онога ко га купи и ко га носи. Верујте, мало је таквих који смело показују свој став. А цене? Можете бити сигурни да макар нешто од тога себи можете да приуштите!

Списак учесника/ка: на првом инклузивном базару:

Група Особа са инвалидитетом (ОСИ), креативна радионица "Вредне руке", УСД-а и Дома за одрасла инвалидна лица, из Земуна - накит, слике, магнети, честитке, икебане, ..., Група "Вемуп", Удружења параплегицара мачванског округа, маске, Група "Срце у јабуци", Дом за ЛОМР Јабука / ткање, украси, вез ..., Група "И ја то могу" Центар ОСИ Параћин, накит, штрикане капе, шалови, украси, честитке, Група "Пропелер звиз", беџеви, декоративни детаљи, накит од полимерне глине, Ауторска група Лидија Цвијовић и Марија Митрашиновић, ауторски одевни предмети, украси за косу, шешири, модни детаљи за кућне љубимце, декоративни елементи од папира (party decoration), Тамара Вулиновић, акварел слике, честитке, Милица Ђокић, "Лакеса", ткани одевни предмети, Марина Гилезан, хеклани огртачи, капе, шешири ..., Марија Стефановић, капе и шалови од вуне, керамика,

накит, Диана Цвијетић, капе и шалови од вуне, траке за косу, Јелена Симић, декоративни цветни украси / "Цветићи за понети", Катарина Видицки, накит од полимерне глине, Јелисавета Микулић, накит од рециклираних компјутерских елемената, Зоран Новаковић, слике концем на дасци, Иванка Гајевић, "Lady I", накит, украси, декупаз предмети, Марија Милосевић, ауторски накит, Јана Илић, фличани декоративни предмети, Јелене Бјелица, накит, честитке, подметачи, Жаклина Антанасијевић, слике од стакла, Звездана Јанковић, хеклани и ткани одевни предмети, Маја Гецић, колекција "Праменка" / огрлице, грејачи за уши, брошеве, шнале, минђуше и новогодишњи накит у техници филча, Коштана Ђурић, колекција накита "Одсуство симетрије", Катарина Дробњаковић, "Му handywork", накит од сребрне глине, Милица Обрадовић, накит и торбе, рециклажа, Нина Шуша/накит, Јелена Жаловић Јецка/кожна галантерија

Други о нама:

<http://www.seecult.org/vest/hartefakt-inkluzivni-bazar,>
[http://www.mingl.org/info/2010/12/27/alt-moda-4-h-artefakt-1.html,](http://www.mingl.org/info/2010/12/27/alt-moda-4-h-artefakt-1.html)
[http://galleryalt.wordpress.com/2011/01/15/pravo-na-razlicitost/,,](http://galleryalt.wordpress.com/2011/01/15/pravo-na-razlicitost/)
[http://www.liceulice.org/hartefakt-je-umetnost-srca,](http://www.liceulice.org/hartefakt-je-umetnost-srca) [http://galleryalt.wordpress.com/2011/01/02/o-h-artefaktu-1/,](http://galleryalt.wordpress.com/2011/01/02/o-h-artefaktu-1/)
<http://www.facebook.com/#!/album.php?id=100000607227829&aid=39631>

Прилог Припремила:

Лидија Цвијовић

(један од организатора базара)

У сусрет Новој години

У среду 15.12.2010. у нашем Дому ученици музичке школе "Коста Манојловић" одржали су концерт. На репертоару су била популарна дела класичне музике. Ученици и наставници на овај начин су желели да честитају предстојеће празнике станарима и запосленима.

ДОЧЕК НОВЕ ГОДИНЕ

Установа је организовала Новогодишњи коктел 31.12. за станаре и запослене поводом испраћаја 2010. године, а потом је у вечерњим сатима у библиотеци Дома организован дочек 2011. за све станаре. За разлику од претходне године организација и атмосфера је била много боља. Главну атракцију за ово вече приредио нам је наш другар Неша - познатији као "Неша кратки" који је у својим колицима довезао свог Панду и представио га као новог станара. Многи су пожелели да се сликају са њим. Затим је уследила интересантна ревија шешира чији је аутор наша пријатељица и сарадница Лидија Цвијовић. Наравно као и претходних година, наши пријатељи са Нове Галенике посетили су нас ове вечери, провели пар сати са нама и први нам пре свега пожелели много здравља у години која је пред нама.

"ЕКО-САН" ПОМАЖЕ ОСОБЕ СА ИНВАЛИДИТЕТОМ

С правом се може рећи да Компанија "Еко-Сан" својим радом и понашањем представља леп пример разумевања, добросуседских односа и друштвене одговорности.

Поред осталог, већ дуже време ова компанија помаже станаре Дома куповином уметничких слика са ликовне колоније, донатори су низ активности Удружења станара Дома, а ових дана су поводом наступајућих новогодишњих празника омогућили набавку реквизита за шахисте шаховског клуба "Погледи" чије је седишту у нашем Дому.

ПРЕДСТАВА ЗА ДЕЦУ

Поводом Нове године, 27.12.2010. Дом је приредио представу за децу радника и поделио пакетиће. Мађионичар је својим триковима засмејавао малишане.

Представници комесаријата за избеглице Србије 23.12.2010. посетили су наш дом и том приликом уручили симболничне поклоне за неколико станара.

- Фирме "Имлек" и "Мратинковић" дале су донацију својих производа поводом новогодишњих и божићних празника.
- Штампарија "Кале" донирала је стоне календаре за пословне сараднике наше Установе.

СРПСКА НОВА ГОДИНА

Овогодишње обележавање годишњице Удружења, почело је мало неуобичајно. Тачније минутом ћутања одали смо почаст нашем најстаријем члану Влади Вишеку, који је изненада преминуо тога дана. Из тог разлога била је дилема међу члановима да ли све отказати или не. Ипак је преовладало размишљање да је то саставни део живота и да треба ићи даље. Организован је заједнички дочек православне Нове Године уз музику уживо, пиће, роштиљ и дружење до раних јутарњих сати за све станаре, као и све ванредне чланове и пријатеље. Атмосфера је била феноменална, утисци такође.

Зорица Филиповић

ИЗМЕЂУ ДВА БРОЈА

22.12.2010.

У организацији Савеза за спорт и рекреацију инвалида Београда, у нашем дому организован је екипни шаховски турнир. На турниру је учествовало 9 екипа. Најуспешнија екипа били је екипа слепих и слабовидих Београда.

05.01.2011.

Организатори Божићног базара (Словачка Евангелистичка Црква у Старој Пазови), посетили су нас и уручили донацију ХД КАМЕРУ. У име свих чланова УСД-а, желимо да им се захвалимо и да напоменемо да смо са овим дивним људима провели дивно вече.

11-23.01.2011.

Удружење станара Дома је у оквиру својих редовних активности организовало отворене турнире: у плочицама, ремију и јамбу.

09.02.2011.

Наш прослављени интернационалац, велемајстор Стефан Ђурић, одиграо је, симултанку са члановима Шаховског клуба "Погледи". Симултанка је одржана у простору библиотеке Дома, а поред чланова Шаховског клуба "Погледи", учесници су били и деца са инвалидитетом, школа за децу оштећеног вида "Вељко Рамадановић" и школа за децу оштећеног слуха "Радивоје Поповић" из Земунa, у пратњи својих професора. Ова је по много чему јединствена манифестација организована је на 20 табли а њено одржавање омогућио је "Интернет-магазин", чија је хуманитарна делатност и од раније веома добро позната. Најуспешнији представници ШК "Погледи" били су: Зденко Полхерт који је победио, док је Душан Васић изборио реми. Било је ово дивно шаховско дружење које ћемо дуго памтити.

Припремила Зорица Филиповић

СЕЋАЊЕ НА ...

Вишек Владислав

1941 -2011.

Наш Вишек, како су га углавном звали, постао је наш станар већ првих дана по отварању установе.

Пре тога је живео у кући, тако да се породица бринула како ће се прилагодити на домски начин живота.

Све време живљења у овој установи био је са истим цимером, Банда Мићом, у истој соби. Имали су и сукоба и лепих момената, али је несумњиво да су један другом били подршка.

Влада је био веселац, волео је музику, изласке. У нашој установи је, и поред отежане комуникације, имао неколико добрих пријатеља.

Зока, Дуле, Власта... помагали су му да искаже своје потребе и, уз постојећу негу, олакшали му функционисање.

Велику подршку му је давала породица, посебно сестра Јованка, која га је редовно обилазила, пратила на летовања, излете и сл. Влада нас је напустио изненада, без најаве, хладног преподнева 13. јануара ове године, посматрајући домско двориште кроз врата балкона, као што је уобичајено чинио.

Можемо се утешити чињеницом да није патио и отишао је нечујно, као што је и живео.

Нека почива у миру.

Дружење са сликарима

Недеља, вани хладно, пада снег, у библиотеци се игра редовни турнир у јамбу, а вани по том времену се кувају два котлића пасуља. Главни за кулинарство испред Удружења станара дома су, као и увек, Бранимир Николић и Тинтор Ђуро. Бранимир је све намирнице припремио, али из здравствених разлога (због сувише хладног времена) није смео дуго да се задржава вани, док је Тинтор био учесник-такмичар у јамбу, па је поделио инструкције Драгану и тетка Нади, који су били најхрабрији и највише времена проводили вани уз котлић, водили рачуна да нам ручак за наше драге госте, такмичаре у јамбу, наравно и за нас, не загори и одржавају ватру. Повремено су обојица надгледали кување.

Повод-отворени турнир у јамбу и дружење са сликарима - 6 година уназад у августу, УСД организује ликовну колонију, која је постала традиционална. На колонији учествују сликари са искуством, али и почетници и деца, особе са и без инвалидитета. Поред великог броја феноменалних слика које су настале на претходним колонијама, по мени много већи резултат је то што су се створила многа дивна пријатељства. Трудимо се да та пријатељства одржимо и мимо колонија и тим поводом организујемо по два-три дружења годишње са тим људима, сликарима где проведемо пар сати у дивном ћаскању уз шалу, смех и по који "талентин".

Драго ми је да је на дружење дошао велики број учесника колоније, као и људи који су на било који начин уназад помагали њену реализацију. Међутим то су углавном људи из Београда и околине, док наши пријатељи из других градова, али и из Македоније, нису због финансијских разлога били наши гости. Ја им се испред Удружења захваљујем на свакој секунди коју су до сада провели са нама, поручујем им да их сви обожвамо и волимо, и да

се надамо да се, ако не пре, видимо поново у августу.

Захваљући ликовним колонијама, наши пријатељи већ неколико година уназад обучавају наше чланове-особе са инвалидитетом како да поправе своје технике сликања, а неке и да усаврше јер и међу нашим члановима има феноменалних сликара.

-Дружење је било феноменалноoooooooooo!
Хвала свима који били део овог дружења, видимо се ускоро на сличној активности.

Председник УСД-а Жељко Димитријевић

Персонални асистенти

У Дому је од 10 до 21 јануара 2011. год. одржана друга по реду обука кандидата за персоналне асистенте у организацији агенције Колосеум. Сарадња која је први пут била успешна, настављена је, и надамо се да ће се наставити, и у наредном периоду. Кандидата је било 14 на почетку обуке, али по завршетку само њих 7 је добило сертификате који их квалификују да могу обављати овај посао. Станари Дома су по ко зна који пут показали своју предусретљивост и добру вољу да помогну кандидатима да што боље савладају све задатке на чему им захваљујемо и овај пут.

ИЗМЕЂУ ДВА БРОЈА

25.12.2010.

Спортско-рекреативно удружење особа са инвалидитетом "Све је могуће" посетило је децу са инвалидитетом у установама у Сокобањској, Специјалну болницу за церебралну и дечију парализу и Завод за рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић". Заједничко дружење, уз пригодно послужење, поводом наступајућих празника и зимског распуста било је употпуњено и организовањем турнира у боћању. Најуспешнијим такмичарима и најактивнијим најмлађим члановима, скромне награде уручио је Деда Мраз у колицима.

Овим је и симболично завршен пројекат "Боћање за особе са инвалидитетом" за ову годину, који је реализовало Удружење "Све је могуће" у сарадњи са Савезом за спорт и рекреацију инвалида Београда, а уз финансијску подршку Секретаријата за спорт и омладину.

- Истога дана у организацији Савеза ЦДП-а Београд организовано је Новогодишње дружење у рестрану "Ловачка прича".

25.-28.12.2010.

Поводом предстојећих празника, Шаховски клуб "Погледи" даривао је шаховске гарнитуре свакој од установа где је претходних месеци била организована школа шаха за децу са инвалидитетом. Циљ је да најмлађи поклоници ове древне игре даље усавршавају своја знања.

Представници Клуба посетили су најпре Специјалну болницу за церебралну парализу и развојну неурологију, затим Завод за рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић", Специјалну школу "Драган Херцог", Школу за слепе и слабовиде "Вељко Рамадановић" и Школу "Радивоје Поповић". На овај начин је завршен пројекат "Шах без баријера", који је реали-

зован уз финансијску помоћ Секретаријата за спорт и омладину.

30.12.2010.

Савез за спорт и рекреацију инвалида Београда, у свечаној сали Скупштине града прогласио је Зорицу Попадић и Драженка Митровића за најуспешније спортисте са инвалидитетом Града Београда у 2010. години. Честитали су им Владимир Ђукић, Секретар за социјалну заштиту и представница Телекома Србије госпођа Милица Амићић.

Међу награђеним институцијама које су подржале и афирмисале спортске активности ОСИ су и Дом за одрасла и валидна лица, Удружење станара дома (УСД) и Спортско-рекреативно удружење ОСИ "Све је могуће".

23.01.2011.

Група станара била је на концерту Терезе Кесовије у Сава Центру.

26.01.-03.02.2011.

Група станара била је на кошаркашким утакмицама "ТОП 16" у Београдској Арени.

29.01.2011.

У Ресторану "Плаугроунд" одржана је презентација Удружења "Све је могуће".

10.02.2011.

Удружење "Све је могуће", уз лично финансијско учешће чланова, одређену помоћ партнера и пријатеља и уз велико разумевање ЈАТ-а омогућило је да 7 наших спортиста - из Београда али и Зрењанина и Ковачице бране углед и признања стечена у претходне две године на такмичењу у Малмеу (Шведска). Много више о свему овоме у наредном броју нашег билтена.

Припремила Зорица Филиповић

Топ 16 фаза Евролиге

Кошаркашки клуб Партизан је и ове године играо у топ 16 фази Евролиге у Београдској Арени. Тако смо били у могућности да гледамо три утакмице, против ФС Пилсен, Монтебаскија и Реала из Мадрида. Партизан је у све три утакмице дао максимум од себе да савлада ова три противника, како би се пласирао у даље такмичење. Међутим и поред своје публике, подмлађена екипа Партизана није успела да избори ниједну победу у Београдској Арени. Наш правник Горан нам је помогао око организације одлазака на те утакмице. Обезбедио нам је превоз. Са нама су ишли и његови пријатељи који су верни навијачи Партизана, као и он. Драго ми је што се ова сардња успешно наставља. Арена је била солидно попуња навијачима Партизана. Публика је коректно бодрила свој тим и давала му подршку да успе у настојању да се пласира у даљи ток такмичења. Међутим, и поред тога Партизан није успео да прође даље. Навијачи су донели транспаренте којима су бодрили своје љубимце. Арена је изгледала предивно. Надам се да ће се ова сарадња и даље наставити. Поред тога што је било хладно, ја сам се осећао врло пријатно у Арени. Утакмице су биле занимљиве и узбудљиве свака на свој начин. Из Партизановог тима, од играча се идвојио Душан Кеџман својим закуцавањем. Играчи Партизана и поред тога што се нису пласирали у завршну фазу такмичења, били су задовољни овим што је учињено, пошто је подмлађен састав. Желео бих да убудуће Партизан игра што више утакмица у Београдској Арени, како бих могао да их пратим.

Антић Чедомир Чеда

ПРЕВЕНЦИЈА

Највећи успеси превентивне медицине, кроз историју до данашњих дана, се односе на вакцинисање против заразних болести. Учесталост болести као што су дифтерија, тетанус, полиомијелитис, итд., се смањила за више од 99%, од када су уведене вакцине против тих, неретко смртоносних болести.

Не мање битни су програми раног откривања болести, који представљају основ превентивне медицине. На пример, карцином цервикса код жена, је опао за више од 75% у односу на период пре 1955. када је уведен Папаниколаоу (ПАП) тест.

Нажалост, напори здравствених служби да оснаже људе у циљу усвајања здравијих стилова живота нису наишли на довољно уважавања, нити су имали довољно ефекта. Три најчешћа узрока смрти у " цивилизованом " свету остају болести срца, малигне болести и мождани удари, које је могуће избећи (или ублажити) адекватном исхраном, одсуством пушења и довољном физичком активношћу.

Постоје три нивоа превенције: примарна, секундарна и терцијарна.

Примарна превенција покушава да " заустави болест пре него што је почела", углавном путем отклањања фактора ризика за одређени здравствени проблем. Вакцинације, упознавање са здравим стиливима живота и лекови који смањују ризике (лекови који снижавају холестерол и тиме редукују могућност развоја болести крвних судова и срца, аспирин који такође смањује ризик од болести срца, итд.) представљају први ниво превенције. Активности везане за овај ниво превенције су условљене годинама живота и профилем ризика које особа има.

Секундарна превенција наступа када је болест већ постоји, и има за основни циљ рано откривање болести. Контролна снимања и редовна лабораторијска испитивања су основна средства којима се служи секундарна превенција.

Терцијарна превенција се укључује када је болест већ дијагностикована, и када су напори усмерени на смањење последица које одређена болест има на опште здравље. Рехабилитациони центри за повреде, срчане и мождане ударе, итд., представљају терцијарну превенцију.

У односу на најчешћа стања поремећаја здравља, превентивна медицина препоручује план контроле здравља по системима за општу популацију и за популацију која је, из наследних, и/или других разлога под већим ризиком за оболевање.

Наставак у идућем броју.

Припремила: Прим. др Богданка Чабак

ШК „ПОГЛЕДИ“ ИЗ ЗЕМУНА ОКУПЉА ОСОБЕ С ИНВАЛИДИТЕТОМ

Шахисти великог срца

Чланови клуба једном недељно обилазе неколико дечјих установа у граду, учећи малишане тој древној вештини, казао је Бркљач

БЕОГРАД – Шаховски клуб „Погледи“ окупља особе са инвалидитетом које играју шах и делује у саставу Удружења станара Дома за одрасла инвалидна лица на Бежанијској коси општине Земун, јединственог по томе што има чланове са различитим дијагнозама – квадриплегија, паралегија, ЦДП, МС, мишићна дистрофија, ампутације и слично.

Председник клуба Милан Бркљач казује о активностима клуба и помоћи коју добијају:

– Шаховски клуб „Погледи“ је спортска организација, која из солидарности и хуманости оку-

Шахисти „Погледа“ су увек спремни да се баве игром на 64 поља

дитетом, 30. новембра ШК „Погледи“ је организовано на основу кога организујемо школу СПОРТ ИНВАЛИДА МИТРОВИЋ ДРУГИ У ДИСКУ НА СП НА НОВОМ ЗЕЛАНДУ

Боћање за децу са инвалидитетом

Дружење поводом наступајућих празника и зимског распуста биће организовано данас у установама за децу са инвалидитетом у Сокобањској улици, Специјалној болници за церебралну и дечју парализу и Заводу за рехабилитацију „Др Мирослав Зотовић“. Прославу је организовало Спортско-рекреативно удружење особа са инвалидитетом „Све је могуће“, а у плану је да се одржи турнир у боћању. За најуспешније и најактивније млађе чланове предвиђене су скромне награде.

ПОЛИТИКА

СПОРТИСТИ СА ИНВАЛИДИТЕТОМ НА МАЛМЕ - ОПЕНУ СРБИ ИДУ У ШВЕДСКУ

Најмасовнија спортска манифестација особа са инвалидитетом на свету, после параолимпијских игара, са традицијом од скоро три деценије које се одржава у Шведској „Малме-опен 2011“, ипак неће проћи без учешћа спортиста из наше земље.

Удружење „Све је могуће“, омогућило је да седам наших спортиста, из Београда, Зрењанина и Ковачице, бране углед и признања стечена у претходне две године.

Што се тиче средстава потребних за трошкове бо-

равка и учешћа наших спортиста, очекује се да ће и ове као и претходних година, разумевање показати и Министарство омладине и спорта и Секретаријат за спорт и омладину Београда, и да ће благовремено обезбедити потребна, јер ова манифестација има колико спортски толико и карактер стицања нових знања и искустава, упознавање са достигнућима у опреми и технологијама, као и положајем и условима за живот и рад особа са инвалидитетом у свету.

Светски рекорд само за сребро

Три хица је наш представник имао боља од , до јуче планетарног резултата број 1 у категорији Ф – 54, али су поинт скор бодови пресудили

Драженко Митровић је завршио Светско првенство за особе са инвалидитетом са три сребрне медаље. После оних у бацању кољца и куле, јуче је у Кристичуру на Новом Зеланду и међу дискболерима постао вицешампион планете у категоријама Ф – 54, затим 55 и 56.

Овога пута сам поставио светски рекорд, три пута био бољи од старог резултата број 1, а опет сам дру-

Остаје ми да наставим да се спремам за наредна такмичења, још побољшам резултате и победим.

Док је Дража, како га зову сви у репрезентацији вилно зубућен и ивице изражених овално по своју трећу (и најјачињу) сребрну медаљу, селектор Властимир Голубовић је коментарисао:

– Оно чега сам се бојао на крају се догодило – Дража није освојио сребро, већ изгубио злато. Због спајања такмичара различитог степена инвалидитета и примене поинт скор табела, где сваки резултат по категорији носи одређени број бодова, одлучије се на основу поена ко је најбољи.

Драженков тренер, Јован Ђукић (некадашњи репрезентативни кољаш са личним рекордом од 72 метра), сматра да Митровић у све три дисциплине није имао среће.

– Жребом је одлучено да баца први, мада је имао најбоље резултате. По правилима се после прва три

► ГРЛИЦА ПОСЛЕДЊИ ОРАО

Три Орлова је до сада остварио изванредан učinak, освојене суједна златна и три сребрне медаље уз шест светских рекорда. Последњи ће на борилиште данас Милош Грлица у бацању кољца. Искусан такмичар, освајач параолимпијске медаље у овој дисциплини, каже:

– У форми сам, али очигледно је из Драженовог искуства да треба имати мало и среће на путу до медаља.

► ДОЛАЗАК ЧИСТА ЛУТРИЈА

Селектор Властимир Голубовић је желео да истакне:

– Средства за наш долазак овде обезбеђена су два дана пред полазак захваљујући Министарству омладине и спорта и Лутрији Србије.

СПОРТСКИ Журнал

ИЗГУБИО ЗЛАТО ЗА ТРИ ПОЕНА: Драженко Митровић са трећим сребром

ти. Шта да кажем после тога – не знам ни сам – срећивао је мисли непосредно после такмичења сјајни такмичар. – Види се из чињеница колико је конкурентнија јака. Не сматрам ово неуспехом, једноставно писам имао среће. За мало ме је преоблацио Кубанац.

– Кубанац је победник Параолимпијских игара из Пекинга, а био је и светски рекордер у Ф – 56.

Победио је тако Леонардо Диас (Куба) Ф – 56 (43,10 м) 1.013 бодова испред Драженка Митровића (Србија) Ф – 54 (31,35) 1.010 и Усеина Мусе (Бујарска) Ф – 55 (29,54) 1.002. Д. Вишић

ШАМПИОНАТ НА НОВОМ ЗЕЛАНДУ

По старом провереном обичају атлетска репрезентација особа са инвалидитетом је 13.01.2011. год. око поднева кренула из Дома за одрасла инвалидна лица, на Светско свеинвалидско првенство у атлетици, које се одржавало на Новом Зеланду у граду Кристиц (Христова црква).

Није случајно за место поласка одабран Дом, више је разлога за то. Најбољи такмичар у репрезентацији је станар Дома, Драженко Митровић, Тања Драгић је индиректни корисник Дома, тренира у Дому, а селектор Голубовић је у протекле 4 године незаобилазна особа у Дому. Други разлог је спортско сујеверје. Позната је прича о спортистима који верују у нешто што им доноси срећу и добар резултат, имају неки свој ритуал од којег не би никад одступили. Селектор Голубовић има неко своје сујеверје, а то је да кад на такмичење са спортистима крене из Дома и репрезентација буде испраћена од стране корисника и особља, са такмичења се врате са више медаља. Тако је било и сада и није се преварио. Поменутог дана, у заказано време у Дому се окупила репрезентација у саставу: Тања Драгић, Драженко Митровић, Милош Грлица - такмичари и тренери Срђан Јововић, Јован Ђукић и Властимир Голубовић. После краћег договора, репрезентација је кренула испред Дома ка аеродрому. Испратили су нас испред Дома Ивана Стевановић-директорка,

Горан, Гоца и остали запослени нека ми не замере што их не наводим, списак би био подугачак. Ту је и већа група корисника, као и стални пратилац Ружа која је по старом српском обичају за репрезентативцима просула кофру воде да им све иде течно као вода. И ишло је.

На аеродрому Ивана Зубер, особа која много значи као подршка и сарадник репрезентацији, Жељко, Трешња, Боле, Боранија, долазе председник ПОКС Мићовић, ген. сек. Бојан, Света доводи новинаре који узимају изјаве од Голуба и Драже. Полако се примицало време укрцавања и сад следи оно што се памти, Грлицу испраћа супруга Надица, загрљај и по која суза, на другом крају Драженка испраћа девојка Николина, грли га, а Трешња све бележи оком камере, иако они окрећу главе да се сузе не виде, неумољива камера је то забележила.

Летимо ка Франкфурту, а потом за Сингапур, лет траје 11 сати и 50 минута, а у Сингапур чекамо лет за Кристиц. Тања и Голуб на интернету налазе већ објављене слике са аеродрома у Београду, Жељко је био вредан и ставио слике. Мало се шалимо на Драженков рачун. Крећемо на Нови Зеланд, лет траје 10 сати и 50 минута. На аеродрому невиђена контрола, узимају спринтерице Тањи, Милошу и Срђану, носе их на чишћење и дезинфекцију екскрета, да не би унели зрно земље. До отворене Тањине торбе долази куче, гура њушку и нешто тражи.

Госпођа која води куче пита шта имате од хране, а Тања одговори, лимун, који су јој одузели јер је кажњиво уношење сирове хране на Нови Зеланд да се не би унеле штеточине. После више од сат контроле, долазимо у хотел у раним поподневним сатима по локалном времену, после 33 сата путовања. Хотел пристојан, специфичне архитектуре по принципу породичних хотела, више објеката са приземљем и спратом дрвене градње. Уморни од пута али нема спавања до вечери због брже аклиматизације (прилагођавање на временску разлику од 12 сати). Одлазимо у шетњу до града.

Ујутру се будимо рано око 5 сати, организам се понаша по навинутом времену. Почину разговори, Јован Ђукић-Ханс каже да га је нешто протресло ујутро, на шта Голуб додаје да су то сигурно неки ципови ишли по плочама у дворишту па је од тога. Дан смо провели на тренингу и мало у граду, доста је проблема на стадиону, још се нису организовали, али смо некако одрадили тренинге. Сутра ујутру у 5:30 Голуб одлази на трчање око стадиона и враћа се негде око 6 и 30, а сви наши га чекају у дворишту и Словенци са њима, питају га да ли је осетио земљотрес, те падају шале да су то Голубови ципови, а не земљотрес. Голуб сазнаје да је био јак земљотрес који он није осетио јер је трчао. Јачина земљотреса била је 5,4, а у епицентру 10 км даље од хотела 7,2 степена. И даље, готово свакодневно смо имали по више земљотреса, али смо се брзо на њих навикли.

Из дана у дан тренирамо и чекамо да почне такмичење, на тренинзима се види да су наши такмичари у доброј форми. Тренирамо, ретко одлазимо у град, готово да не причамо о такмичењу. Срећемо се са конкурентима, Голуб "шпијунира", гледа ко је у каквој форми али све то ради искусно, нико не примећује шта ради. У организацији доста проблема, мало справа за тренинг, наплаћују коришћење теретане, превоз иде нередовно, али све се ипак некако одвија.

Почиње такмичење, Дража наступа 24. јануара у бацању копља и то у 09:00. У стартној листи само 5 такмичара, оних најбољих, остали калкулишу, знају да немају шансе па одмарају за куглу и диск. Рус Кузњезов баца светски рекорд, Дража осваја сребрну медаљу, лакше се дише, медаља је ту. Поподне у 17:30 Тања баца преко линије од 35 м остале неколико метара мање, види се ко је газда. Има их 9, од прве до пете серије поравља светски рекорд који сада износи 36,74 м, осваја златну медаљу, а по доласку у хотел каже да једва чека да дође у Дом да види Срећка, Жељка, Кратког и остале, а Ивана ће имати разлог да је пољуби, јер је није изневерила. Нема неке еуфорије, чекају се даљи наступи, није све речено. Нема стартних листа

Тања Драгић

за Драженкову куглу, мало смо нервозни, вече пред наступ их добијамо и видимо да их има 14, конкуренција да се смрзнеш, све сами освајачи медаља са светских првенстава и параолимпијских игара, а спојене су све три категорије.

Долази 26. јануар, опет 09:00 Дража баца у другом хицу 9,87м избија на другу позицију, почиње гужва, Чех Немец приговара судији, Дража се буну, сазнајемо да судија тражи да скине рукавицу са руке којом се држи за шипку. Поништава му хице, Голуб улаже жалбу, остаје трећи хитац којим Дража мора да обезбеди пласман у финале. Баца 9,56м и као шести се пласира у финале. У разговору са Голубом судија признаје своју грешку али каже да то не сме да напише јер више не би био судија. На терену Дража нервозан добацује нам да ће сад видети српски инат, долази на ред и баци 9,96м, рекорд светских првенстава у његовој категорији, довољно за сребрну медаљу. Чекамо даље наступе, 28. јануар опет у 09:00 Драженко баца диск и опет као и први пут немамо стартне листе, добијамо их вече пред наступ. Код свих такмичара стоји резултат осим код Кубанца, знамо да је параолимпијски

Драженко Митровић

првак из Пекинга у својој категорији Ф-5б и да је добар. Има их 9, конкуренција јака, нема шта. Дража у другом хицу баца 31,35 м, нови светски рекорд у Ф54 и са овим резултатом заузима прво место са 1027 бодова испред Кубанца Диаза који има 1017 бода. По пропозицијама после три хица редослед се окреће и најбољи баца последњи. Чекамо даље, Дража има резерву да баца још најмање метар више, одмара, не загрева се, чека да други бацају пре њега. Изненађење од стране судија које позивају Драженка да баца први, бунимо се али судије су упорне, време тече и Дража незагрејан мора да баца, остаје му најбољи хитац из друге серије. Кубанац баца растерећен, зна да баца после Драженка и баца светски рекорд за своју категорију Ф-5б и прелази са три бода Драженка 1030 и осваја златну медаљу. Дража није освојио сребрну медаљу већ грешком судија изгубио златну, да је бацао последњи бацио би боље и био први, овако има и трећу сребрну медаљу, уз светски рекорд шампионата. Мало ли је?

Последњи од наших наступа Милош Грлица у бацању копља има их 12, јака је конкуренција, све је могуће. После три серије Грлица као шести улази у финале у петој серији баца 55,64 м и избија на трећу позицију. Овога пута судије поштују правила, окрећу редослед бацања и Милош баца као шести. У шестој серији Иранац баца 57,64 м и избија на трећу позицију, потискујући Милоша за једно место ниже. На трибинама Срђан, Милошев тренер и Голуб бодре га, Милош иде у залет одлично, баца добро, копље пада преко линије од 60 м, знамо да има бронзу, судије мере 60,81м, нови европски рекорд. Еуфорија, радујемо се бронзи. Увече сла-

Милош Грлица

вимо медаље, коначно се можемо опустити, три такмичара 5 медаља (златна, три сребрне и бронзана), два светска рекорда, један европски и један рекорд шампионата, успех за свако поштовање и до сада незабележен.

Узбуђењима никад краја, крећемо назад 30. јануара

по локалном времену и после 39 сати путовања слећемо на аеродром. Опет дочек оних нама најмилих, породице репрезентативаца, корисници Дома су ту (не наводим имена, зна се који су), две Иване, на Ивану Зубер смо навикли, али нас пријатно изненађује дочек Иване Стевановић-директорке Дома, мени лично велика част јер својом сарадњом и разумевањем за наше захтеве и потребе помогла нам је да остваримо овакве резултате. После давања изјава следило је ново пријатно изненађење. Николина је припремила венчање са Драженком. Велика радост за све присутне, одлазимо у ВИП салон и присуствујемо необичном венчању на аеродрому, нико то до сада није урадио. Тако је Дража право са писте улетео у брак, како је написао новинар Спортског Журнала, а нама остаје да му пожелимо сретан брак и још успешнију спортску каријеру.

Опростите ми на наредним редовима али осећам потребу да се захвалим свима у Дому на разумевању и подршци, али дозволићете ми да се захвалим појединима и лично, без намере да увредим било кога или умањим моје поштовање према њиховом доприносу. Већ сам једном после успеха у Пекингу рекао да су за наше успехе заслужне две Иване, Ивана Зубер која нам је неописива подршка и ослонац у свему и Иване Стевановић - директорке, која има разумевања за наше захтеве и без чије помоћи Тања не би имала где да тренира и сад не би била светска рекордерка. Познато је да иза успеха једног мушкарца стоји жена, па тако и иза мојих успеха стоји жена, име нећу навести јер би било превише лично, али имам потребу да јој се захвалим јер се надам да ће читати овај чланак.

Властимир Голубовић - селектор атлетске репрезентације особа са инвалидитетом

Драженко Митровић

ЗИМА

Да је хладно, тачно је,
ал зависи како коме.
Без обзира што је пао снег,
мени хладно није.

Није хладно, зима ми не може ништа.
Док сам напољу све је бело око мене.
Замишљам да нисам сама, и одједном је
Бели Анђео дошао испред мене.

За два минута, анђео је нестао, опет сам сама.
Све што сам замишљала,
остварило се није.

Мени није хладно, што је пао снег.
Ал никада нећу више, споменути снег,
нити бежати.

Сва ова хладноћа, свакога дана,
даје ми бољу вољу за животом

Ана Никић

ОДЛАЗАК

За сваки нови дан
Као сви песници
Мислећи биће боље
У визији пред нама
Су бољи дани,
Свет са пуно нових малих становника.
Који земљу ће волети и чувати.
Бар песник тако мисли,
Наиђе период кад је све црно
А ми, песници претварамо у црвено.

Не може црно никад бити црвено.
Одлазак пријатеља и ближњих нама,
И ми песници занемимо,
Ал, гајимо наду
Да одлазак из наших живота,
Сада су у рајском селу.

Нек им је Вечна Слава
Нек, почивају у миру!

Ђурђица - Ђука Лазић

Афоризми:

1. За разлику од земљорадника који ради на једном пољу, шахиста истовремено мора да ради - на шездесет четири поља.
2. Грађани су узнемирени, полиција им је - појачала безбедност.
3. Испали смо из даљег такмичења, али - идемо даље.
4. Власт није заразна, не преноси се - на другога.
5. Ко нема у глави, има - на интернету.
6. Џаба сте кречили, све своје графите - објавићу у књизи.
7. Тешко је погодити истину, али и истина - тешко погађа.
8. У шаху, и коњ може - да узме даму.
9. Косово је било заостало, а онда нам је - измакло.
10. Држим своју слику на телевизору, тако увек могу да гледам - нешто паметно.
11. За повећање наталитета није довољно, да дигнемо - само свој глас.
12. Девојке падају на мајмуне, зато што се оклизну - на банану.

Припремио: Момчило Ружичић

БИЛА НЕКАД... Ј. Н. А.

(синовима Вуку и Луки, првим Поповићима који неће морати у војску)

Стајали смо на перону аутобуске станице у Умагу и чекали аутобус из Београда који је прилично каснио. Нисмо знали шта се догађа, али смо некако осећали да је све у реду. Пре тридесет година није било мобилних телефона, тако да нам је преостало само да чекамо и надамо се. Седосмо да у станичном бирцузу попијемо по пиво, Ђера и ја, војници и другари, загорели, ознојени и балави пастуви који чекају посету својих девојака. Шта има у војсци лепше од посете и пакета пуног пите и колача? Били смо у голој води, што од јаког приморског сунца и дебелих војничких кошуља, што од пива и узбуђења које је кувало у нама. Па не долазе вам сваки дан девојке у посету, поготову с краја на крај ондашње "Југе". И док смо испијали ко зна које по реду пиво, угледасмо аутобус београдских таблица који се лагано ушуњао на перон. Седеле су заједно, негде на средини, оскудно одевене и насмејане. Прва је изашла Јелена, Ђерина девојка и махнула нам подигавши руку високо. Била је у танкој мајици на бретеле и два броја мањем шорцу, а једина фалинка јој је била што је испод пазуха имала афро фризуру, што јој Ђера није много замјерао. Њихова трогодишња стабилна веза давала је простор за разне варијације. Деловали су као средовечни пар који је превазишао све дечје болести и било је више него очигледно да ће се једног дана и венчати. За њом је изашла и Весна, девојка коју сам пет дана пред одлазак у војску смувао на некој журци и у складу са приликом одмах одвукао у кревет. Није била лепа као Јелена, а у војсци ми је била више него корисна, што при одласку нисам ни помишљао, тако да сам јој неизмерно захвалан што је три пута долазила у посету и стишавала моје узвреле војничке хормоне. Њих две се нису знале од раније, али смо их Ђера и ја спојили и предложили им да заједно дођу у Умаг на викенд, па смо добили по два преноћишта од нашег поручника Ђоловића, момка са београдског асфалта који је због неких пиздарија добио по казни премештај у Умаг, а који је својим земљацима излазио у сусрет на све могуће начине. И тако смо нас двојица, тек пунолетни, дечаци у војничкој униформи, до јуче балавци из школске клупе, загрлили своје девојке, правећи се важни пред осталом војском коју смо успут сретали, упутивши се у хотел "Кристал", чије смо особље познавали као рођену фамилију и које је било задужено да трпи галаму пијаних војника. За хотел "Кристал" би могло да се каже да је у оно време био хотел љубави. Пошто је хотел "Адриатик" био удаљенији од касарне, војска је нерадо одлазила тамо. Умаг, као мали приморски градић, тада је имао војске готово колико и становника. Знали смо сваку стену на обали, сваку конобу и улицу која до

ње води. Били смо срећни што се лети купамо у мору од јуна до септембра и тако мање мислимо на војничке проблеме и повратак кући, што се сваком војнику непрестано врзма по глави. Сан сваког војника је, између осталог, био и да се добро искупа. Пошто смо собе у хотелу унапред резервисали, Ђера и ја смо узели кључеве и свако је отишао у своју собу. Када сам ушао с Весном у собу, збацио сам са себе ознојену и тешку униформу и одмах улетео у купатило. За који минут придружила ми се и девојка. Стајали смо загрљени испод туша, млади и блесави, жељни само љубави и провода. Када нам се кожа смежурала а вода постала хладна, изашли смо и легли у кревет. Истог момента смо заспали. Предвече смо сишли на вечеру. Ђеру и Јелену смо затекли на рецепцији како пију кафе и смејуље се. Дуго смо те ноћи остали у ресторану причајући о Београду и бежећи од сурове реалности која нас је повратком у касарну чекала. Срећом, тог јула 1981. бројао сам још педесетак дана до куће. Почасти смо неке другаре које смо то вече видели у ресторану слаткишима из пакета који смо добили. Било је тада војника којима нико није долазио у посету и који нису ни одлазили на одсуство. Сутра смо, иако то нисмо смели, отишли аутобусом у Пулу јер су наше девојке хтеле да виде Арену. Мада смо имали дозволу само за излазак у Умаг, пресвукли смо се у цивилно одело и ризикујући да нас ухвати војна полиција, одвезли се у Пулу и као пуштени с ланца, дивно се провели. Чекала нас је још једна ноћ у нашем хотелу у Умагу, после које смо испратили наше девојке на исти онај перон где смо их сачекали. Убрзо је дошао и дан када сам тог сунчаног септембра 1981. добио и последњи печат у војничкој књижици и када сам се правио важан шетајући по касарни у цивилном оделу. Ђера је дошао у Београд после неколико дана. Годинама смо се дружили док се породичне и пословне обавезе нису испречиле између нас. Баш како сам и тада замишљао, оженио се Јеленом и засновао породицу. С Весном сам се виђао још пар месеци после војске, све док се није иселила са родитељима у Аустралију. Писала ми је чежњива писма све док се нисам оженио. Од тада је престала да ми пише и не знам ништа о њој...

Данас војске више нема, остаће само у сећањима нас који смо је служили. Када неко у разговору помене војску, не сетим се ничег тешког, јер били смо млади. Не сетим се ни копања ровова, ни малтретирања од стране старешина, ни бесаних ноћи на стражи.... увек се сетим своје војничке љубави, која је учинила да ми ти дани брже пролете и остану у лепом сећању.

Саша Поповић - Поп

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

Водоравно:

1. Шпански кошаркаш Пау - Према - Сумпор; 2. Рачун (скр.) - Бивши фудбалер Радничког Илија; 3. Француски физичар Мариот - Средина круга; 4. Онај који протестује; 5. Крава сименталске расе; 6. Шта ћеш! - У облику изломљене линије; 7. Иницијали писца Андрића - Пиктијасте материје.

Усправно:

1. Парати нешто ноктима, грести; 2. Фолк певач Ера Ојданић; 3. Сименс - Момир одмила; 4. Један предлог - Телур - Понд; 5. Уговори о праву употребе нечега; 6. Мелез белца и индијанке; 7. Додир, спој; 8. Мали астали, асталчићи; 9. Врста живахне игре (франц.); 10. Народни грчки плес.

◇	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1						◇			◇	
2			◇							
3				◇						
4										
5										
6				◇						
7			◇							

Припремио: Момчило Ружичић

Решење укрштених речи из прошлог броја.

Водоравно:

1. Отпис - А - Тс; 2. Про - Андора; 3. Реч - Баснар; 4. Есејистика; 5. Четвртасти; 6. Атн - Цанкар; 7. Н - Олистати.

ОБАВЕШТЕЊЕ ЧИТАОЦИМА "ПОГЛЕДИ"

Поштовани читаоци, обавештавамо вас да у Дому у оквиру радно-окупациониних активности имамо креативну радионицу коју спроводимо у сарадњи са Установом и Удружењем станара Дома. У њој раде и креирају станари и пријатељи Дома. Негују се и поштују стари занати:

- праве се цветни аранжмани,
- израђује накит од перлица, полудрагог камења и фимо масе,
- боји грнчарија,
- праве честитке,
- раде таписерије,
- ради на разбоју,
- осликавање мајица итд.

Сваки производ је јединствен, прави уникат.

.....

За више информација обратити се Жељку Димитријевићу на телефон 063/8644007 и Ивани Симић, радном терапеуту тел. 064/0797902

У нашем Дому налази се стална изложбено-продајна постава радова корисника наше установе.